

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 1 (200) JANVĀRIS 2011. G.

▣ Novada domē, pagasta pārvaldē

▣ Es nāku no Ļaudonas

▣ Mēneša jubilāri

▣ Kultūras dzīves norises

▣ Informācija

Nu jau pagājušie Ziemassvētki un Jaunais gads atnāca bagāts ar sniegiem, salu un puteni. Sniegs, kas dažu brīdi pārvērtās lietū, radīja lielas problēmas ceļu uzturētājiem, bet vēl lielākas "Latvenergo" darbiniekiem, jo tūkstošiem mājsaimniecību visā Latvijā un, tai skaitā, Ļaudonā palika bez elektrības. Viskritiskākās dienas bija 2. un 3. janvāris, kad Ļaudonā nebija arī ūdens un sakaru. Visilgāk uz elektroenerģijas atjaunošanu nācās gaidīt vairākām pagasta viensētām, kurās elektroenerģijas piegādi atjaunoja tikai 11. janvārī, bet vēl dažām mājām nebija elektrības pat 19. janvārī.

Janvārī atceramies un pieminām 1991. gada barikāžu dalībniekus, īpaši tos ļaudoniešus un sāvēniešus, kuri piedalījās barikādēs Rīgā.

Ziema mūs šogad nelutina, nav liela sala, bet toties ir bagāta ar sniegiem, atkušņiem un lietu.

Nemanot ir pagājis laiks, un šomēnes „Ļaudonas Vēstis” iznāk 200. reizi. Paldies visiem, kas šajā laikā ir palīdzējuši tapt avīzītei!

20. janvāra atceres ugunskurs pie Ļaudonas vidusskolas.

"Tomēr ir jānāk, jāatceras un jāstāsta..."

Ceturtdien, 20. janvārī – 1991. gada barikāžu aizstāvju atceres dienā – Latvijā atkal dega uguns kuri, tikai šoreiz vairs ne lai sargātu Latvijas parlamentu un valdību, valstiski stratēģiski nozīmīgus objektus, bet lai atcerētos tālaika notikumus, pārdzīvojumus un noskaņas.

Šajā dienā, kaut gan likums to neprasa, pie daudzām privātmājām, tai skaitā Madonā, plīvoja sarkanbaltsarkanie karogi. Barikāžu laiks daudziem joprojām ir kas īpašs, ko nevar aizmirst un kas lielai daļai joprojām raisa pozitīvas emocijas. Viedokļi gan tiek izteikti dažādi, arī par to, ka tālaika notikumi ir „Maskavas rokas” režisēti, taču pat ja ir tā, Padomju Savienības sabrukšana, Baltijas valstu neatkarības atgūšana noteikti Maskavas plānos neietilpa. Katrā ziņā barikāžu laiks nav tas, par ko latviešiem būtu jākaunas. Gluži pretēji – visi, kas tur bija, var ar to lepoties, jo, kā svinīgajā Saeimas sēdē atzina arī parlamenta spīkere Solvita Āboltiņa, katrs darīja savu darbu – kailām rokām stāvēja uz barikādēm, vārtīja tēju, filmēja notikumus, organizēja aizstāvju pulkus no reģioniem.

Barikāžu atceres uguns kurs 20. janvāra vēla pēcpusdienā kvēloja arī pie Ļaudonas vidusskolas. Ļaužu gan nebija saņācis daudz, bet viņu vidū bija vairāki to dienu aculiecinieki – barikāžu aizstāvji, kas dalījās atmiņās par tolaik piedzīvoto un pārdzīvoto: Jānis Dimbelis, kas stāvēja uz barikādēm pie Ministru kabineta ēkas, sargāja valdību un organizēja barikāžu aizstāvju grupas no Madonas; Valdis Beļauņieks, kas stāvēja sardzē pie „Lattellecom”; Anna Iesalniece, kas kopā ar kolēģēm – Ļaudonas vidusskolas skolotājām Emeritu Beļauņieci (Ruskuli), Ēriku Pomeri un Daci Tindovsku (Āzenu) un citiem ļaudoniešiem un sāvēniešiem (grupu vadīja Vilis Beļauņieks) atradās vienā no karstākajiem punktiem – pie Vecmīlgrāvja tilta, netālu no OMON bāzes, kur 16. janvārī tika nošauts barikāžu pirmais upuris – šoferis Roberts Mūrnieks.

Atceres pasākumu atklāja Ļaudonas kultūras nama vadītāja Aija Kreile, hronoloģiskā secībā atsaucot atmiņā 1991. gada janvāra notikumus Latvijā un militārās akcijas pret neapbruņotiem civiliedzīvotājiem Lietuvā, to, kā nākamajās dienās pēc plašās manifestācijas Daugavmalā Rīga kļuva par barikāžu pilsētu.

Klātesošos uzrunāja arī Madonas novada pašvaldības domes deputāte Ruta Vizāne. Viņa aicināja ar klusuma brīdi godināt tos ļaudoniešus un sāvēniešus, barikāžu aizstāvjus, kuru vairs nav mūsu vidū.

– Es barikādēs nepiedalījos, bet to laiku manā atmiņā ir iedzīvinājuši ļau-

doniešu un sāvēniešu – barikāžu aizstāvju – stāstījumi. Vecākā paaudze joprojām labi atceras uguns kurus Vecrīgā, ap nozīmīgākajām valsts un sabiedriskajām ēkām izveidotās barikādes, smago tehniku Rīgas ielās, Iekšlietu ministrijas apšaudi un citus tā laika satraucošus notikumus. Mēs varam būt lepni, ka starp daudzajiem barikāžu dalībniekiem Rīgā daudz bija arī mūsējo. Turklāt liela

daļa ļaudoniešu un sāvēniešu, kas stāvēja sardzē pie Vecmīlgrāvja tilta, izjuta, ko nozīmē omoniešu uzbrukums, kad pāri galvām spindz lodes. 16. janvārī mūsu cilvēki bija jau saposušies doties mājup, kad viņus palūdzta palikt vēl kādu brīdi, jo nebija, kas viņus nomaina. Viņi palika, un tad sākās apšaušana. Drosmīgākajiem izdevās no melnajām beretēm aizbēgt, taču šāda iespēja bija ne visiem dalībniekiem. Tiem, kam neizdevās aizbēgt, omonieši pavēlēja gulties uz zemes. Barikāžu aizstāvju atmiņas ir skaudras, tās ir apkopotas, un, cerams, tās izlasīs katrs Ļaudonas vidusskolas skolēns, kā arī daudzi citi, jo barikāžu laiks ir mūsu vēsture, un tā ir jāzina ikvienam no mums, – sacīja Ruta Vizāne, aicinot Ļaudonas pagasta pārvaldi parūpēties, lai visi pagasta iedzīvotāji – barikāžu aizstāvji – tomēr saņemtu barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi, jo to viņi, riskējot ar savu dzīvību, patiešām ir pelnījuši.

Ļaudonietim Jānim Dimbelim ceļš uz barikādēm sākās pēc 13. janvāra tautas manifestācijas Daugavmalā, kurā piedalījās ap 500 000 cilvēku.

– Sākumā Rīgā gribēju palikt jau pēc manifestācijas, bet tad nospriedu, ko es viens tur darīšu. Atgriezos mājās, taču jau 14. janvāra vakarā kopā ar vēl 20 cilvēkiem atgriezāmies Rīgā, devāmies uz Latvijas Tautas frontes štābu, kur saņēmām uzdevumu doties uz Ministru kabineta ēku un sargāt galvenās ieejas durvis. Grupas ik pa laikam mainījās, jo bija arī jāstrādā. Grupās, ko uz barikādēm organizēju es, daudz bija cilvēku gan no saimniecības „Saikava”, gan no brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības, gan no slimnīcas, gan no Madonas putnu fabrikas, gan no komunālo uzņēmumu kombināta, gan no citiem kolektīviem. Ļoti plaši bija pārstāvēta ceļu pārvalde. Barikādēs biju līdz 26. janvārim, kad tika pieņemts lēmums par to izbeigšanu. Atceros, kā mēs no Rīgas ar dažādu noskaņojumu tikām pavadīti mājup. Vieni mūs pavadīja ar cerību, ka, ja radīsies ne-

Barikāžu atceres pasākuma laikā. Priekšplānā Jānis Dimbelis.

pieciešamība, mēs atkal atgriezīsimies, turpretī citi – kā aizgājējus bērēs, vēl citi smīkņāja piedurknē: sak, armija panāks un jums vēl parādīs, – atcerējās Jānis Dimbelis.

Starp barikāžu aizstāvjiem Rīgā bija arī vairākas Ļaudonas vidusskolas skolotājas, tai skaitā arī pārdzīvojumiem bagātajā 16. janvāra dienā.

– Toreiz mēs visas bijām vēl jaunas, braukt uz barikādēm mūs rosināja Ērika Pomere. Uz Rīgu devāmies 14. janvārī ar kolhoza „Sāviena” autobusu. Sākumā domājām, ka sargāsim Latvijas Televīziju Zaķusalā, bet, kā noskaidroja mūsu grupas vadītājs Vilis Beļauņieks, izrādījās, ka mums jādodas uz Vecmīlgrāvja tiltu, ko arī darījām.

Iekurinājām uguns kurus, sarunājāmies, dziedājām dziesmas un, lai nebūtu garlaicīgi, stāstījām anekdotes. Mums atveda arī siltas pusdienas, uzstājās koris, kam arī mēs līdzi dziedājām. 16. janvārī, pirms došanās mājās, nolēmām apciemot skolotājas Ērikas radus. Brīdī, kad gaidījām autobusu, sākās apšaušana. Mēs, kā tagad sakām, esam tomēr dziemušas „laimes kreklīnā”, jo mums atšķirībā no vīriem nebija jāpārdzīvo tās nejaukā izjūta, kas viņiem, kad pēc omoniešu pavēles bija jāgulstas zemē un pāri viņu galvām lidoja lodes. Aizbraukuši pie Ērikas radiem, tūlīt zvānījām un ziņojām Latvijas Televīzijai, ka pie Vecmīlgrāvja tilta notiek apšaušana. Pēc kādas stundas vai divām, kad atgriezāmies notikuma vietā, redzējām postāžu, kas tur pavēras, – izsistos autobusu logus – gan Sāvienas, gan Ļaudonas autobusam, izvandītās mantas, šur tur vēl kurējās uguns kuri. Mājās atgriezāmies tikai nākamās dienas rītā, – atmiņās dalījās Anna Iesalniece.

Savukārt ļaudonietis Valdis Beļauņieks stāvēja sardzē uz barikādēm pie „Lattellecom” ēkas.

– Ja parēķinām matemātiski, sanāk,

ka kopš 1991. gada janvāra barikādēm ir pagājuši 20 gadi. Tas nozīmē, ka viena trešdaļa Latvijas iedzīvotāju to laiku nav piedzīvojuši. Tad, kad laikraksta „Stars” mājas lapā šonedēļ palasīju komentārus, daža laba viedokli par to laiku, es sapratu, ka tā spriest var tikai tie, kas tur nav bijuši un nav piedalījušies. Līdz šim visos šajos 20 gados es ne reizi neesmu piedalījies barikāžu atceres ugunsuros, bet tagad, pēc šiem komentāriem, sapratu, ka tomēr ir jānāk, jāatceras un jāstāsta. 1991. gada 13. janvārī arī es biju starp daudzajiem tūkstošiem, kas piedalījās tautas manifestācijā Daugavmalā. Atgriezoties mājās, es sastapu Teiču rezervāta darbiniekus un citus aktīvus LTF dalībniekus – Uģi Bergmani, Juri Jātnieku, Gunti Akmentiņu, Jāni Rozīti,

Valdi Aivaru, un mēs visi kopā devāmies uz Rīgu. Pie Vecmīlgrāvja tilta pabūt kopā ar sāvēniešiem un ļaudoniešiem, kur atradās arī mans tētis – Vilis Beļauņieks, man gan nesanāca pabūt, jo biju cīturs, bet sekoju līdzī arī notikumiem pie Vecmīlgrāvja tilta. Šajās dienās man bija arī jāmierina māte, kas ļoti satraucās par tēva likteni, vai nav noticis kas ļauns, bet tad LTV parādīja sižetu, dziedāja koris, un es teicu mātei: neuztraucies, skaties, tēvs taču ir dzīvs, – uzsvēra Valdis Beļauņieks.

Barikāžu aizstāvju atceres diena Ļaudonā noslēdzās ar atmiņu ugunsuram, karstu tēju un pīrādziņiem, bet, tāpat kā visā valstī, iesākās ar barikāžu atceres divdesmitgadei veltītu vēstures stundu. No rīta skolēni noskatījās arī LTV demonstrēto dokumentālo filmu „Dūmu dejas debesīm”.

Kā pastāstīja Ļaudonas vidusskolas skolotāja, muzeja vadītāja Lilija Jakubjaņeca, barikāžu laiks Ļaudonas vidusskolā nav aizmirsts, skolēni raksturoja projektus, pieraksturoja barikāžu aizstāvju atmiņas, un tas viss ir pieejams arī skolas muzejā. Pirms 5 gadiem tika aptaujāti vairāk nekā 30 barikāžu dalībnieki, ko viņi domā par barikādēm pēc 15 gadiem. Vairums atzina, ka arī tagad, ja situācija būtu līdzīga, viņi dotos uz barikādēm. Daži uz šo jautājumu atturējās atbildēt, bet bija arī tādi, kas teica, ka tagad barikādēs viņi tomēr nepiedalītos.

Ž. Kozlovas teksts
R. Vizānes foto

MĒNEŠA JUBILĀRI

Šomēnes dzīves skaistās jubilejas svin Alma Viksne un Aleksandrs Kaufelds. Alma un Aleksandrs ir māsa un brālis, kuru dzīve ir saistīta ar Mētrieni un Ļaudonu.

Sniegotā ziemas dienā devāmies sveikt cienjamo jubilāri, kura mūs sirsnīgi sagaidīja savās mājās Ļaudonas centrā. Savā dzīves jubilejā jubilāre ir moža un pastāsta, ka vēl var izrakt taku sniegā, atnest sev malku, kā arī aiziet līdz veikalam.

Alma Viksne (Kaufelde) dzimusi 1926. gada 8. janvārī Mētrienas pagastā „Skaldās”, tagadējā Ļaudonas pagastā aiz Driksnas ezera. Kā jau tajos laikos, vecākiem bijusi sava saimniecība un no bērnu dienām ģimenē bērni radināti pie darba savā saimniecībā. Bijis jādara viss, ko vecāki liek. Skolas gaitas uzsāktas un pabeigtas Mētrienas skolā.

Aleksandrs Kaufelds šomēnes svinēja savu skaisto dzīves 90. dzimšanas dienu. Īstajā dienā, 16. janvārī, savu tēvu, vectētiņu un vecvectētiņu sveikuši paši tuvākie, bet mēs ieradāmies godināt 17. janvārī. Savos skaistajos dzīves gados jubilārs mūs sagaidīja ar možu garu un, protams, ar atmiņu stāstu par savu dzīves gājumu.

Aleksandrs bijis vecākais bērns ģimenē, māsa Alma piecus gadus jaunāka. Bērniņa pagājuši „Skaldās”, toreizējā Mētrienas pagastā. Ģimenei bijusi sava saimniecība un arī viņam ir bijis jāiet gan pašu mājās, kā arī pie saimniekiem citās mājās. Zinības apgūtas Mētrienas pamatskolā. Darbs vecāku saimniecībā un mežā pie baļķu un malkas sagatavošanas, kā arī vēlāk drupināti akmeņi un dolomīts šķembās.

Kara laikā nācies doties vācu armijā, aizkarots pat līdz Volkovas purviem un Staraja Rusas pilsētai. Dienējis ložme-

Jaunībā dziedāts Mētrienas korī, darināti dažādi rokdarbi – adīts, tamborēts, šūts. Kara laiks arī pārdzīvots mājās, tikai vāciešiem atkāpjoties, ģimene nominājusies Beļavas purvā kopā ar citām vietējām ģimenēm.

Pēc kara visiem bija jāiet kolhozos, un to darījusi arī Alma. Viņa visā savā darba mūžā veikusi smago laukstrādnieces darbu, vai laukā ir bijis sals, lietus vai karsti spīdējusi saule.

Jaunības gados atnākusi mīlestība no kaimiņpuiša Jāņa, ar kuru arī nodibināta ģimene, izaudzināts dēls Dzintars, uzcelta sava mājiņa Ļaudonā, bet nu jau daudzus gadus jubilāres paši mīļākie – vīrs un dēls – aizgājuši mūžības ceļos.

Cienjamā jubilāre visu savu mūžu mīlējusi dabu, stādījusi un kopusi puķes pie mājās, kuru ziedi vienmēr viņu ir priecējuši. Savu prieku un bēdas dalījusi ar sa-

tēju rotā un bijis pirmajā rindā. Atkāpjoties vācu armijai un tuvojoties Latvijai, viņam un vēl citiem latviešiem izdevies izbēgt un atgriezties mājās. Mājās nācies slēpties mežā, turpat netāļajā purvā, līdz pāriet frontes un situācija nomierinās. Kad ienāca krievu karaspēks, no meža bija jāiziet un jāpiesakās vietējām varas iestādēm. Pēc kara Aleksandrs tika nozīmēts par valsts sagādes daļas aģentu, kas tajā laikā bija atbildīgs, grūts un reizē arī bīstams darbs, jo bija jāvāc no cilvēkiem nodevas valstij.

Savu dzīves mīlestību Gaidu Aleksandrs zinājis jau no Mētrienas pamatskolas laikiem. Gaida arī strādājis Mētrienas pagastā par finanšu grāmatvedi. Pirms sešdesmit trijiem gadiem nodibinājis ģimeni, izaudzinājis divus dēlus – Aivaru un Māri, sešdesmitajos gados nopirkuši mājiņu Ļaudonā, kurā dzīvo vēl šodien.

Ļaudonā darba gaitas saistītas ar meliorāciju, vēlāk strādāts par mežsargu. Cienjamais jubilārs jaunībā dziedājis baznīcas pa-

vām draudzenēm, kuras arī tagad viņu neaizmirst.

Vēlēsim cienījamai jubilārei veselību un vēl daudzus, daudzus dzīves gadus!

reizticīgo korī, bijis kaislīgs mednieks.

Dzīve mūžībā pāragri paņēmusi dēlu Aivaru, bet jubilārs priecājas, ka var būt kopā ar savu sieviņu Gaidu, dēlu Māri un savām mīļajām mazmeitām, mazdēlu un pieciem mazmazbērniem.

Šķiroties no jubilāra, norunājām, ka tiksimies atkal pēc pieciem gadiem. Vēlējam cienījamam jubilāram veselību un dzīvesprieku nākamajos dzīves gados.

R. Vizānes teksts un foto

"Mīlestības liesma ģimenē"

Ceturtdās adventes svētdienā, 19. decembrī, Madonas pilsētas kultūras namā notika pasākums ģimenēm „Mīlestības liesma ģimenē”, ko organizēja un vadīja, reizē arī izrādīja žūrijai kā savu diplomdarbu ļaudoniete **Signe Smirnova**, kura mācās Kultūras koledžā par kultūras menedžeri.

Atceramies to laiku pagājušā gada vasaras nogalē, kad ikviens varējams aizpildīt anketu par kādu no pagasta ģimenēm visos novada pagastos, uz ko mūs aicināja Signe Smirnova.

Pasākumā piedalījās piecpadsmit ģimenes no Madonas novada pagastiem – Bērzaunes (divas ģimenes), Mārcienas, Vestienas, Liezēres, Mētrienas, Praulienas, Aronas (divas ģimenes), Dzelzavas, Ošupes, Sarkaņu, Kalsnavas un Ļaudonas (divas ģimenes).

Klātesošos uzrunāja un sveica Madonas pilsētas pārvaldnieks Guntis Ķevers.

Svinīgi sapostā kultūras nama zāle liecināja par Ziemassvētku gaidīšanas laiku. Uz skatuves izveidots liels dekors sirds formā, kurā katra ģimene aizdedza savu mīlestības liesmiņu – svecīti, pirms tam izsakot savu novēlējumu klātesošajiem. Skatuves fonā bija vērojamas Smirnovu dzimtas mājas un ģimenes fotogrāfijas. Signe pasākuma laikā visus uzrunāja caur atmiņām un stāstu par savu ģimeni.

Pagastu pārvalžu vadītāji sumināja savas ģimenes un izteica domu, ka šādiem pasākumiem vajadzētu kļūt par tradīciju, lai katru gadu suminātu ģimenes, jo stipras ģimenes veido mūsu sabiedrību.

Pasākuma dalībniekus un viesus priecēja daudzie Madonas novada pašdarbības kolektīvi ar dziesmām un dejām, tajā skaitā, arī Ļaudonas pagasta jauktais koris „Lai top!” un vidējās paaudzes deju kolektīvs.

Noslēgumā klātesošos uzrunāja Madonas luterāņu draudzes mācītājs.

Pēc pasākuma lūdzu Signi dalīties savos iespaidos, ko viņa man arī neatteica.

– Esmu Signe Smirnova, pavisam nedaudz palicis līdz lielajam finišam – izlaidumam Latvijas Kultūras koledžā. Mācoties Ļaudonas vidusskolā, piedalījos dažādās ārpusstundu aktivitātēs. Sapratu, ka mani šī sfēra saista, un nolēmu studēt Latvijas Kultūras koledžā, apgūstot specialitāti – kultūras menedžeris, specializācija – sarīkojumu vadītājs. Savu izvēli

neesmu nožēlojusi, jo šo gandrīz 3 gadu laikā esmu ieguvusi ļoti daudz praktisku un teorētisku zināšanu par pasākumu organizēšanu un vadīšanu. Lai iegūtu kvalifikāciju, beidzot Latvijas Kultūras koledžu, man bija jāorganizē pasākums – pasākuma menedžments, scenārija izveide un pasākuma vadīšana.

Par pasākuma vietu izvēlējos Madonas pilsētas kultūras namu, jo tā ir „mana puse”, vēlējos radīt ko skaistu mūsu pašu novada iedzīvotājiem. Domājot par pasākuma formu un ideju, sapratu, ka vēlos runāt par lietām, vērtībām un sajūtām kas ir svarīgas man pašai. Ģimene – katram sava, katram citādāka – kādam šī ģimene patiesi ir mīlestības pilna miera osta, kāds sapņo par savu ģimeni, kādam satīcīga ģimene ir tāls sapnis... Tā kā pasākums bija jāīsteno laikā pirms ziemas skaistākajiem svētkiem – Ziemassvētkiem, kad jo īpaši tiek akcentēta šī ģimeniskā piederība, tuvības sajūta, vēlējos atklāt tās lietas un vērtības, kas veido stipras ģimenes pamatu mūsu novadā. Vēlējos atvērt ikvienā vēlmi padalīties, lepoties..., kas nemaz nebija tik viegli, jo cilvēki nav raduši atklāt savas emocijas, atklāti paust savus labos darbus. Tomēr es vēlējos akcentēt šīs ģimenes mūsu novadā. Ikkatrā lauku sētā ir īpašs ģimenes stāsts, tāds ir katrai ģimenei – tikai to vajag ieraudzīt, atklāt un patiesi lepoties ar to.

Vasaras beigās izveidoju anketas, kuras lūdzu aizpildīt pagastu iedzīvotājiem – tajās netika norādīti stingri kritēriji, pēc kuriem vadīties. Vēlējos

Kupranu ģimene.

Krasnovu ģimene.

Signe Smirnova kopā ar savu ģimeni.

ļaut vaļu iedzīvotāju redzējumam – kas ir īpašais stāsts katrā ģimenē. Lai gan iedzīvotāju aktivitāte nebija īpaši liela, es domāju, šis pasākums bija pierādījums tam, cik daudz labu emociju cilvēks cilvēkam spēj sniegt vien ar labu vārdu.

Veidojot pasākuma scenāriju, lasīju daudz literatūras (gan zinātnisko, gan daiļliteratūru) par ģimenes tēmu. Pasākumu nevar veidot virspusēji: ja es to daru, tad daru pa īstam. Man ir jāzina, par ko es runāšu konkrētajā pasākumā, kādu vēstījumu vēlos nodot skatītājiem. Tādēļ pēc faktu materiālu iegūšanas izkristalizēju šīs vērtības, kas ir stipras ģimenes balsts un pamats – vide (tajā veidojas savstarpējā saskarsme, tradīcijas, vērtības, kas tiek pārmantotas no paaudzes uz paaudzi), bērni (bērnu audzināšana, vecāku loma un attiecību veidošana), māte (sievietes īpašā loma un misija, kas atspoguļojas ģimenes vērtībās un pieredzē). Šīs bija galvenās lietas, par kurām runājām pasākumā – un kā tas atspoguļojas katrā ģimenē. Mūsu novadā ir daudz ģimeņu, kurās ir izteikta mīlestība pret darbu un dzimtas saimniecību, tāpat arī bērni, kas ir stimulēti vecāku turpmākai darbībai un ģimenes emocionālajai izaugsmei, māte, kas sargā un lolo ģimenes mīlestības liesmu...

Pasākums „Mīlestības liesma ģimenē” deva man jaunu, neatsveramu pieredzi un skatījumu uz lietām. Pēc pasākuma bija liels gandarījums, tika izteikti daudz labu vārdu, par ko man paties prieks. Vislielāko gandarījumu dod sajūta, ka ar savu darbu, ieguldīto enerģiju, emocijām spēju radīt citās sirdīs šīs patiesās emocijas, prieku, lepnumu.

Ar šo pasākumu arī pieteicu sevi kā jauno sarīkojumu vadītāju un organizatoru, kas nemaz nenācās viegli, jo cilvēkiem ir grūti uzticēties nezināmajam, nepārbaudītajam.

Liels paldies manai ģimenei, kura no sirds mani atbalstīja! Par šo talantu un vēlmi radīt citiem prieku, šķiet, jāpateicas tieši ģimenei, jo šīs lietas tiek pārmantotas no paaudzes uz paaudzi. Smirnovu ģimene nekad nesēž mierā, vienmēr kāds „velniņš” dīda ☺ – gan Jaungadā, organizējot pusnakts braucieni, gan jau par tradīciju kļuvošo „Ziemas Apli”. Un ir paties prieks, ja šos centienus un iniciatīvu novērtē un atbalsta. Paldies jums, ļaudonieši!

Tāpat paldies visiem atsaucīgajiem cilvēkiem, kuri pamanīja un novērtēja manu aicinājumu ieteikt mūsu Ļaudonas īpašās ģimenes!

Šajā pasākumā īpaši jutu līdzīgu mūsu pagasta divām ģimenēm, kuras ļaudonieši izvirzīja uz šo pasākumu. Tās bija mums visiem ļoti pazīstamās Jāņa un Gītas Kupranu ģimene un Jāņa un Ināras Krasnovu ģimene.

Lūk, ko ļaudonieši bija rakstījuši par šīm ģimenēm:

Ļaudonā populārs kļuvis sporta veids – BMX, un tas tikai, pateicoties **Kupranu ģimenes** iniciatīvai un griebaspēkam. Jānis un Gīta ir nosvinējuši savu 15. kāzu jubileju un viņu ģimenē aug divi dēli – Kalvis un Kristers. Šī ģimene ir tie, kuri „iedzīvināja” BMX sportu Madonas novadā. Pateicoties Jāņa iniciatīvai un ģimenes atbalstam (dēli paši brauc, Gīta aktīva atbalstītāja), Madonas novadā tika izveidots BMX klubs „Madona”, ierīkota BMX trase Smeceru sila sporta kompleksā, iesākta veidot BMX trase Ļaudonā un ziemas BMX trase Mētrienā. Kupranu ģimene jau vairākus gadus ir BMX fani. Tā ir pacietība un neatlaidība, ļoti liela vēlme darboties. BMX sports ir ģimenes sporta veids, jo bez visas ģimenes atbalsta tas nebūtu iespējams.

Pasākumā Kupranu ģimene visiem novēlēja:

*Lai ziemas saulgriežu zvaigznes
ikvienam nes debesu gaišumu!*

Lai nākamais gads ir bagāts ar laimām

*domām, darbīgām dienām un
priecīgiem atelpas brīžiem!*

*Lai mūsos mājā un valda godaprāts,
neatlaidīga griba saprasties,
paciest un palīdzēt*

Būs arī Jaunā gadā rūpju stundas garas

Un laimes mirkli arī aizīzībēs.

*Un sapņi būs un darbs, kas jāpadara,
Bet tāpēc dzīvojam zem saules mēs.*

(K. Apškrūma)

Lai mums visiem izdodas saglabāt sirdssiltumu, smaidu un gaišas domas!

Krasnovu ģimene Ļaudonā ir zināma ar ģimeniskumu, saliedētību – vecmamma Daina, Jānis un Ināra un viņu atraktīvais dēls Jānis. Ģimene ir BMX kluba „Madona” izveidošanas atbalstītāji un aktīvi dalībnieki – mazais Jānis, juniors, ir BMX braucējs. Ģimene daudz ceļo un galvenokārt dzīvo līdzīgu dēla sporta sacensībām, treniņiem BMX, piedalās arī trases sakopšanas talkās. Ināra, aprīnrojama ideju ģeneratore savā darbavietā PII „Brīnumdārzs”. Ģimene piedalās Ļaudonā organizētajos pasākumos. Krasnovu ģimenei ir kopības sajūta. Viņi visi kopj un veido savas ģimenes tradīcijas, kas raksturīgas tikai viņu ģimenei.

Svētku pasākumā Krasnovu ģimene novēlēja:

*Labākās un skaistākās lietas pasaulē
nevar ne saredzēt, ne arī sataustīt,
tās jāsaņū ar sirdi....*

Šo māku Smirnovu ģimene Ļaudonā ir likusi mantojumā jau vairākus paaudzēs.

Pateicamies pasākuma organizatorei **Signei Smirnovai**, viņas vecākiem Lidijai un Ilmāram, māsai Lindai, brāļim Mārtiņam, vecmammai Veltai, draugiem, radiem, atbalstītājiem par spēju un māku arī citu cilvēku dzīvēs ienest svētku sajūtu, justiem īpašiem, novērtētiem!

*Vēlam jums arī turpmāk –
Par vienu labu vārdu vairāk,
Par vienu labu domu vairāk,
Par vienu mīļu smaidu vairāk...*

Citām ģimenēm:

*Dieviņ, tavu likumiņu,
Laimiņ, tavu lēmumiņu!
Svešs ar svešu satikties,
Mūžu mīļi nodzīvot....*

Lai jūsu dzīvē ir saulainas dienas un priecīgi mirkli, kurus var ierakstīt jūsu kopīgās dzīves grāmatā! Lai tiekāt mīlēti un paši spējat mīlēt, lai satiecība, miers un rūpes citam par citu valda jūsu ģimenēs! Mīļus Ziemassvētkus un veiksmīgu Jauno gadu!

Krasnovu ģimene Ļaudonā

Paldies visiem, kas aizpildīja anketas un izvirzīja šim pasākumam mūsu pagasta ģimenes. Paldies Signei Smirnovai par ideju, un novēlam viņai veiksmīgi pabeigt Kultūras koledžu un saņemt diplomu. Lai veicas dzīvē tev, Signe!

R. Vizānes teksts un foto

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Kādas izjūtas mani pārņem, dzirdot vārdu „Ļaudona”? Vispirms jau nāk prātā A. Eglīša dzejolis par „tumšo mežu vīli”...Tā ir vieta, kurā es mācījos, dzīvoju un tagad braucu ciemos pie mammas, māšas un brāļiem. Šeit joprojām dzīvo manas draudzenes Sanita un Līga. Kad esmu Ļaudonā, prieks ir satikt Veltiņu /kuru visi zina kā lielu adītāju/. Skolas salidojumā pagājušā gada pavasarī bija atkalredzēšanās prieks ar klasesbiedriem un skolotājiem. Ļaudonu es uztveru kā **vietu, kur vienmēr var atgriezties** un gremdēties atmiņās, satikt tuvus un mīļus cilvēkus. Tieši satiktie cilvēki dod „pozitīvo lādiņu”, kas silda un palīdz iet tālāk uz priekšu.

Atceroties skolas laikus, protams, gribas teikt **paldies** savām audzinātājām – Dz. Ubertei un Ā. Mūrmanei, kuras iedeva „ceļamaizi” dzīvei. Protams, mans mīļākais priekšmets bija latviešu literatūra. Atceros, kā mums ar Lindu patika izpausties sacerējumos, it sevišķi brīvajos tematos pie skolotājas A. Uržas, kura mums bija arī skolas direktore. Vienmēr prieks satikt skolotājus Barkovskus. Atceros, kā skolas laikā nācās gulēt slimnīcā vienā palātā kopā ar skolotāju O. Grundmani, kura skolā bija ļoti stingra skolotāja, bet citā situācijā vienkārša un labestīga. Jau skolas laikā man patika zīmēt, veikt dažādus noformēšanas darbus. Paldies skolotājām, kuras mani ievada mākslas pasaulē!

Jaunais gads ir kā robežšķirtne starp bijušo un nākamo. Jauno gadu nolēmu iesākt ar pārmaiņām. Ir pārmaiņas, kuras mums ienes pati dzīve, un pārmaiņas, kuras izvēlamies mēs paši. Izlēmu pamest darbu poligrāfijā un strādāt tikai mākslas jomā. Nebaidīšos teikt, ka man patīk izaicinājumi un ik pa laikam nepieciešama jauna **uzdrīkstēšanās**, sevis apliecināšana, jo tikai tā mēs varam iepazīt paši sevi.

Kopš pārcēlos no dzīves Madonā uz Jēkabpili, vasarā būs pagājuši jau pieci gadi. Šis laiks bijis neparasti saspringts

manā dzīvē – dzīves un darbavietas maiņa, šķiršanās no draugiem, no visa ierastā....

Mainot savu personīgo dzīvi /izšķiroties/, gribējās visu „lauzt” un sākt no jauna. Patiesībā labi, ka mēs nezinām neko par savu nākotni, jo citādi varbūt daudz ko arī neuzdrīkstētos mainīt. Tobrīd es vēl studēju Daugavpils Universitātē Mūzikas un mākslas fakultātes 2.kursā un par krīzi neviens nerunāja. Tā nu sanāca, ka pēc krīzes personīgajā dzīvē bija jāsaprotas arī ar lielo krīzi. Atnākot uz Jēkabpili, turpināju strādāt poligrāfijā. Un, lai cik dīvaini tas nebūtu, nomainot darbvietu uz citu pilsētu, mans šefs nemainījās, jo arī viņš tobrīd bija izlēmis pārņemt vadīt „Eranti”. Bija arī pretimnākoši kolēģi, kuri palīdzēja iejusties jaunajā vidē. Iepazinu jaunus draugus, kas atbalstīja un palīdzēja iepazīt pilsētu.

Studiju laikā par darbu skolā vēl nesapņoju, bet liktenīgas satikšanās visu izmainīja. Gāju ar kolēģtēm uz izstādi mākslas skolā un pie reizes vajadzēja arī iegādāties mālu studijām. Satiekt skolas direktoru Z. Bārbalu, nāca piedāvājums strādāt mākslas skolas filiālē Viesītē. Pateicoties pretimnākošai attieksmei pamatdarbā, varēju apvienot abus darbus, pabeigt augstskolu. Ar laiku „pieauga” klāt vēl citi darbiņi Viesītes un Jēkabpils Bērnu un jauniešu centrā, kur darbojos ar bērniem arī šobrīd. Pati neesmu nevienu darbu meklējusi, tie atrada mani. Pienāca brīdis, kad blakusdarbu kļuva arvien vairāk un grūtāk bija visus apvienot, tāpēc ar janvāri nolēmu aiziet no tipogrāfijas. It kā neloģiski – krīzes laikā būtu jāturas pie visiem darbiem. Bet, ja jāizvēlas, protams, priekšroka mākslai. Esmu pateicīga Dievam, ka man ir tāda iespēja izvēlēties, zinot, cik grūti šobrīd mūsu valstī klājas darba meklējumus.

Priecājos, ka būs vairāk brīva laika radošajām izpausmēm, sev, draugiem un ģimenei. No nebeidzamā skrējiena gribas **pāriet uz LAIKU, kuru varam vēlt arī cits citam.**

Šobrīd mans pamatdarbs ir Viesītes mūzikas un mākslas skolā, kurā strādāju par pedagoģi, pasniedzot kompozīciju, mākslas valodas

Inga kopā ar dēlu Dinu.

pamatus, videošanu un darbu materiāli. Bez tam no rudens skolā darbojos arī ar pieaugušajiem, mācot apgūt zīda apgleznošanu, dekupāžu, stikla apgleznošanu utt. Gandarījums, ka cilvēki, kuriem nav bijusi saskarsme ar mākslu, par pārsteigumu sev un citiem, spēj radīt brīnišķīgas lietas. Arī direktore D. Ārgule atbalsta nemitīgu skolas izaugsmi un perspektīvas paplašināšanu, kas ļauj radoši izpausties un sniedz jaunas iespējas. Pati labprāt apmeklēju mākslas kursus „Melnajā Mušā” pie G.Cankales, kā arī papildīnu zināšanas dažādos ESF piedāvātajos tālākizglītībasursos. Mūsdienās nepieciešama nepārtraukta pilnveidošanās, lai varētu savas idejas kvalitatīvi realizēt dzīvē.

Pagājušā gada rudenī piekritu kolēģītes D.Tropas uzaicinājumam piedalīties kopīgā izstādē „Raibā dzīve”, iemēģinot savu roku gleznošanā. Gleznošana ir process, kas tevi aizved prom no ikdienas, ļauj nokļūt citā realitātē. Atceros gleznotājas L. Procenko teikto, ka „liels mākslinieks nav tas, kurš perfekti atveido kluso dabu, bet tas, kurš spēj radīt mākslas tēlu...” Pašai man tuvāka ir zīmēšana un fotografēšana.

Šobrīd varu teikt, ka esmu laimīga, ka varu darīt darbu, kuru mīlu un kas man sagādā prieku. Darbs ar bērniem ik dienas sniedz nebeidzamus pārsteigumus un vedina uz vērtīgām atziņām. Bērnos ir tik daudz pozitīvā un viņi prot priecāties par dzīvi. Kaut vai uzzīmējot pārslīpi, bērns ar mirdzumu acīs tev saka: „**Skaties, kāds sniegpārslis!**”

Pati audzinu dēlu Dinu, kuram pavasarī būs 15 gadi. Bērniņā viņš labprāt zīmēja un ļāva vaļu fantāzijai, darbojoties keramikā / skolotājs Karlsons/. Šobrīd viņam prioritāte sports, jādodom vairāk par mācībām.

Mums katram ir dota izvēle, kā piedīt laiku un veidot savu dzīvi. Būsim katrs savas laimes kalējs! Lai mums visiem veiksmīgs un darbīgs jaunais gads!

Inga Kovaļevska /Zeltiņa/

Inga kopā ar saviem audzēkņiem.

SKOLAS DZĪVE

Īsziņas no skolas

Decembrī skolēnu pašpārvaldes dalībnieki atbalstīja ļoti jauku Madonas BJC priekšlikumu par labdarības akcijas organizēšanu savā skolā laikā no 13. līdz 18. decembrim. Protams, vajadzēja laikus sagatavoties, tāpēc kārtējā skolēnu pašpārvaldes sanāksmē tika nolemts, ka gatavosim Ziemassvētku mīļdāvaniņas pagasta pansionāta iemītniekiem un personālam. Mīļdāvaniņas (stikla burciņas, kurās iepildīts ievārtījums, medus, dažādi augļi, kārumiņi utt.) bija apdarinātas dažādās tehnikās, kā arī klāt pielikts mīļš apsveikums. Skolēnu pašpārvaldes vadītāja Z. Krēslīņa aicināja iesaistīties šajā pasākumā arī citus skolēnus, kā arī skolotājus. Tika organizētas pēc stundām darbnīcas, kur varēja "apdarināt" savas atnestās burciņas. Esam ļoti pateicīgi visiem, kuri atbalstīja šo akciju, jo ziedotāju – dāvinātāju bija krietns pulciņš. 16. decembrī ar dāvanu kastēm devāmies uz veco ļaužu mītni. Runājām, kādi būs Ziemassvētki ticējumos, tautasdziesmās, kā arī uzdevām mīklas. Viens no skolēnu pašpārvaldes dalībniekiem bija saga-

tavojis arī muzikālus sveicienus. Prieks citiem dot, tā iepriecinot gan sevi, gan citus. Paldies par viesmīlīgu uzņemšanu pansionāta vadītājai T. Kriškānei!

Arī skolas mazpulcēni iesaistījās šajā akcijā un uz pansionātu devās 20. decembrī ar pašceptām piparkūkām un skanīgām dziesmām. Savukārt visa decembra laikā katru pirmdien (nu jau otro gadu) kopīgi skolas foajē telpā aizdedzam Adventa svečītes ar laba vēlējumiem. Protams, arī skolas rotāšana iederas pie Ziemassvētku gaidīšanas prieka, par to varēja pārliecināties ikkatrs ļaudonietis, tikai paskatoties uz skolas logiem.

5.-11.kl. skolēniem notika arī radošo darbu konkurss "Sniegpārslīņa dejoja", kurā atzīstamus rezultātus ieguva 5.-6.kl. grupā – Katrīna Melnija Kļaviņa, Linda Sūce, 7.-8.kl. – Dana Sūce, Agnese Sīle, 9.-11.kl. – Dārta Liene Dumpe, Zita Tropa, Jānis Jakubjaņecs, bet skatītāju balvas ieguva – Saivis Kalniņš (6.kl.), Jūta Eglīte (11.kl.), Juris Bērtulis (7.kl.). Šos darbus vecāki varēja apskatīt, atnākot uz skolas eglīti 23. decembrī. Skolas eglītes pasākumam 5.-11.kl. skolēni bija sagatavojuši interesantu uzvedumu

"Baigais notikums mežā!" (ar pašu dziedātām dziesmām, ar dejām, ar aizraujošu spēli), katrai klasei (tradicionāli) tiek atvēlēta viena aina lugā, bet 1.-4.kl. uzvedumā "Ziemassvētku dāvana" iesaistījās gan paši skolotāji, gan skolēni, gan skolēnu vecāki.

Janvārī klašu kolektīvi gatavo dzimšanas dienu kalendāra vienu lappusi, to prezentācija notiks 24. janvārī. Izveidotais kalendārs būs aplūkojams 1. stāva foajē.

Skolā 20. janvārī notiks vēstures stunda, kurā runāsim par barikāžu tēmu, kopīgi skatīsimies dokumentālo filmu, kā arī skolā būs aplūkojama dažādu materiālu izstāde, kuru sagatavos novadpētniecības pulciņa dalībnieki.

Ļoti nopietni gatavojamies skolas "Zelta talantu" 1. kārtai, bet par to mēs noteikti pastāstīsim nākamajā avīzes numurā.

26. janvārī skolā notiks Vecāku diena, laipni aicināti nākt un vērot savus bērnus, kā arī varēs tikties ar priekšmetu skolotājiem.

Sarmīte Sīle, direktores vietiece
izglītības jomā

Aicinu vākt makulatūru

Jaun no pērnā gada oktobra beigām mūsu skola ir iesaistījies kārtējā makulatūras vākšanas akcijā – konkursā „**Tu vari izglābt ...**”, kuru organizē SIA „Zaļā josta” sadarbībā ar papīrfabriku „Līgatne” un a/s „Latvijas valsts meži”.

Visa savāktā makulatūra konkursa ietvaros tiks nogādāta un pārstrādāta tepat Latvijā, papīrfabrikā „Līgatne.” Katra tonna makulatūras izglābs vidēji 13 kokus no izciršanas, kas auguši gadu desmitiem.

Konkursa ietvaros savā starpā sacenšas mācību iestādes, cenšoties savākt pēc iespējas lielāku makulatūras daudzumu. Konkursa mērķis ir padziļināt skolēnos izpratni, ka pareizi sašķiroti un nodoti atkritumi kļūst par otrreizējām izejvielām jaunu produktu izgatavošanā, rezultātā samazinot aizvien pieaugošos atkritumu apjomus, padarot tīrāku un zaļāku apkārtni.

Lai makulatūras vākšana skolu jauniešiem būtu aizraujošāka un interesantāka, konkursa organizatori parūpējušies par balvām centīgākajiem makulatūras vācējiem. Konkursa uzvarētāji saņems aizraujošas

balvas – ekskursijas uz a/s „Latvijas valsts meži” dabas parkiem, kā arī visaktīvākie makulatūras vācēji saņems individuālās pārsteiguma balvas no a/s „Latvijas valsts meži”. Būs arī īpašas balvas no SIA „Zaļā josta” tām skolām, kuras būs savākušas visvairāk makulatūras pēc savāktā kopējā apjoma. Visi konkursa dalībnieki būs ieguvēji, proti, skola par katru savāktās makulatūras tonnu saņems 5 kg otrreizēji pārstrādātu zīmēšanas papīru, ražotu papīrfabrikā „Līgatne.”

Ja vēlaties tuvāk iepazīties ar konkursa nolikumu, varat to izdarīt pie manis skolas bibliotēkā vai dažādās mājas lapās, piemēram, www.zalajosta.lv, www.makulatura.lv, www.lvm.lv, www.mammadaba.lv. Nolikumā var uzziņāt to, ko drīkst likt makulatūrā un kā to sasaiņot. Katra klases audzinātāja saviem klases bērniem to noteikti ir izstāstījusi, bet tiem, kuri neiet skolā, nedaudz pastāstīšu. Makulatūras vākšanas konkursā **drīkst vākt** dažāda veida makulatūru – tai skaitā: avīzes, žurnālus, vecas grāmatas, biroja papīru, kartonu u.c. Visai savāktajai makulatūrai jābūt sasietai pakās vai arī ievietotai atkritumu maisos (izturīgos). Kartonam jābūt salocītam un

sasietai. Makulatūras vākšanas kampaņā **nedrīkst vākt** – papīru, kartonu, kas ir netīrs un slapjš, laminētus papīra izstrādājumus – tetrapakas (piena, sulu, kefīra u.c. veida iepakojumus).

Ja vedat uz skolu makulatūru, lūdzu, vispirms to nosveriet, ja iespējams.

Makulatūras vākšanas konkurss notiek līdz **2011. gada 15. martam**, bet, lai mēs varētu laicīgi nodot informāciju par savāko daudzumu, būtu labi, ja jūs makulatūru nodotu līdz februāra beigām. Pārskatiet savu mājokļu plauktus, skapjus, bēniņus ... Varbūt arī jums atradīsies kas vecs un nevajadzīgs, ko nodot makulatūrā. Un arī jūs izglābsiet kādu koku ...

Ar pasakaini skaistām ziemas ainavām ir iesācies jaunais gads. Novēlu jums visiem labu veselību, izturību, daudz darba un daudz mīlestības. Saglabājiet spēju redzēt un saglabāt skaisto sev apkārt, cienīt citu cilvēku veikumu un mācīties radīt skaisto arī pašiem. Lai mums visiem izdodas labs gads!

Dzintra Viļeviča,

Ļaudonas vidusskolas bibliotekāre

Ļaudonas 117. mazpulkā

20. decembrī Ļaudonas mazpulcēni svinēja sava mazpulka 1. dzimšanas dienu ar torti un svētku salūtu. Šobrīd mazpulcēnu rindas papildinājušās ar 9 jauniem biedriem un nozīmīti saņēmuši: **Samanta Baltiņa, Diāna Cīrule, Egīls Kalniņš, Artūrs Kronbergs, Aleksandra Griščuka, Raivis Veners, Artūrs Biķernieks, Veronika Saruļ, Megija Kristīne Cera.**

L. Grāvīte,
mazpulka vadītāja

KULTŪRAS DZĪVE

22. decembrī PII „Brīnumdārzs” zālē pulcējās pagasta mazie bērni, kuri neapmeklēja pirmsskolas izglītības iestādi. Mazajiem bērniem koncertu sniedza paši mazākie „Brīnumdārza” audzēkņi no „Zaķu” grupas. Viņi kopā ar savām skolotājām Vitu Stradiņu, Valentīnu Veneri, Līgu Blekti un muzikālo skolotāju Gundegu

Apšu mazos bērnus aizveda ceļojumā uz Rūķu ciemu.

Pēc jaukā uzveduma pie mazajiem bērniem ieradās Ziemassvētku vecītis, bērni skaitīja dzejolišus, daži to darīja droši, citiem palīdzēja vecākās māsas, brāļi vai mammas, par to saņemot Ļaudonas pagasta sagatavotās saldumu tūtas.

Ziemassvētku vecītis ir klāt!

2011. gada 8. janvārī Ļaudonas kultūras namā pulcējās vecākās paaudzes cilvēki, lai kopā atpūstos. Skaistu koncertu sniedza Sauleskalna kultūras nama dāmu vokālais ansamblis "Vēlziedes", vadītāja Judīte Gūte, dzeju lasīja ansambļa dalībniece un kultūras nama mākslinieciskās daļas vadītāja Aija Paulova.

Nedaudz iestiprinājušies no līdzpaņemtajiem groziņiem, vakara dalībnieki varēja ļauties dejas solim Lizuma kultūras nama lauku kapelas pavadījumā.

Liels paldies jāsakā Nikolajam Hačaturjanam (SIA "LI&KO") un Skaidrītei Stepanovai par materiālo atbalstu, lai šis pasākums būtu bez maksas.

Muzicē Lizuma kultūras nama lauku kapela.

KULTŪRAS DZĪVE

17. decembrī pagasta kultūras namā ļaudoniešus priecēja „Dziedošo ģimeņu” pusfinālisti Krūmiņu ģimene no Alūksnes. Koncerts bija kā tradicionālā dāvana ļaudoniešiem Ziemassvētkos.

Ļaudonieši koncertu apmeklēja kuplā skaitā un Krūmi-

ņu ģimenei pateicās ar sirsnīgiem aplausiem un ziediem.

Pēc koncerta kultūras nama pagalmā tika iedegta lielā pagasta Ziemassvētku egle.

R. Vizāne, A Kreile

Koncerta laikā.

Sandris Šumskis laimēja kalendāru “Dziedošās ģimenes”.

Krūmiņu ģimene.

Eglīt, eglīt, iedegties!

Ko nesīs jaunais, 2011., gads pirmsskolas izglītībā?

2010. gada 3. augustā Ministru kabinets izdeva noteikumus nr. 709 par pirmsskolas izglītības vadlīnijām.

Ar šiem noteikumiem vēlamies iepazīstināt visus mūsu pagasta esošos un nākamos vecākus.

Noteikumi par valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām

Izdoti saskaņā ar Izglītības likuma 14.panta 18.1 punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijas.

2. Šo noteikumu izpratnē valsts pirmsskolas izglītības (turpmāk – pirmsskolas izglītība) vadlīnijas ir pirmsskolas izglītības mērķis un galvenie uzdevumi, pirmsskolas izglītības pedagoģiskā procesa raksturojums, pirmsskolas izglītības saturs, pirmsskolas izglītības satura apguves plānotie rezultāti un pirmsskolas izglītības apguves vērtēšanas kārtība.

II. Pirmsskolas izglītības mērķis un galvenie uzdevumi

3. Pirmsskolas izglītības mērķis ir veicināt bērna vispusīgu un harmonisku attīstību, ievērojot viņa attīstības likumsakarības un vajadzības, individuālajā un sabiedriskajā dzīvē nepieciešamās zināšanas, prasmes un attieksmes, tādējādi mērķtiecīgi nodrošinot bērnam iespēju sagatavoties pamatizglītības apguvei.

4. Pirmsskolas izglītības galvenie uzdevumi ir:

4.1. sekmēt bērna fizisko spēju attīstību un kustību apguvi;

4.2. sekmēt bērna pašapziņas veidošanos, spēju un interešu apzināšanos, jūtu un gribas attīstību;

4.3. veicināt bērna izziņas darbības un zinātkāres attīstību, nodrošinot zināšanu un prasmju apguvi;

4.4. sekmēt bērna saskarsmes un sadarbības prasmju attīstību;

4.5. sekmēt pozitīvas attieksmes veidošanos bērnam pašam pret sevi, citiem cilvēkiem, apkārtējo vidi un Latvijas valsti;

4.6. sekmēt bērna droša un veselīga dzīvesveida iemaņu attīstību.

III. Pirmsskolas izglītības pedagoģiskā procesa raksturojums

5. Pirmsskolas izglītības pedagoģiskais process pamatojas uz humānisma, uzskatāmības un pēctecības principu.

6. Pirmsskolas izglītības pedagoģiskā procesa galvenie pamatnosacījumi ir:

6.1. ievērot bērna vajadzības, intereses un spējas, kā arī nodrošināt viņa individuālo attīstību, ja nepieciešams, izstrādājot individuālu mācību plānu;

6.2. sekmēt bērna pozitīvu pašizjūtu drošā un attīstību veicinošā vidē;

6.3. nodrošināt bērna, pedagogu un bērna vecāku vai aizbildņu sadarbību.

7. Pirmsskolas izglītības pedagoģiskais process notiek audzināšanas, mācīšanās un mācīšanas vienotībā, kurā tiek sekmēta harmoniska bērna attīstība atbilstoši personības attīstības likumsakarībām un vajadzībām.

8. Galvenais bērna darbības veids pirmsskolā ir rotaļa, darbības organizācijas formas – bērna patstāvīgā darbība un rotaļnodarbība, kurā integrētais mācību saturs sekmē bērna attīstību kopumā.

IV. Pirmsskolas izglītības saturs

9. Pirmsskolas izglītības saturs veidots tā, lai veicinātu bērnu:

9.1. fizisko attīstību;

9.2. psihisko attīstību;

9.3. sociālo attīstību.

10. Pirmsskolas izglītības saturs ietverts vispārējās pirmsskolas izglītības programmās, mazākumtautību pirmsskolas izglītības programmās un speciālajās pirmsskolas izglītības programmās.

11. Speciālo pirmsskolas izglītības programmu saturu veido un īsteno atbilstoši katra bērna speciālajām vajadzībām.

V. Pirmsskolas izglītības satura apguves plānotie rezultāti

12. Fiziskās attīstības jomā apgūstamās zināšanas, prasmes un attieksmes:

12.1. izpilda pamatkustības un orientējas telpā;

12.2. notur līdzsvaru;

12.3. ir attīstīta roku sīkā muskulatūra, mērķtiecīgi veic darbības ar sīkiem priekšmetiem;

12.4. sev un apkārtējiem drošā veidā un tvērienā tur un lieto rakstāmpiederumus un darba rīkus;

12.5. darbojas noteikta laukuma robežās;

12.6. ir pozitīva attieksme pret fiziskām aktivitātēm.

13. Psihiskās attīstības jomā apgūstamās zināšanas, prasmes un attieksmes:

13.1. klausās, uztver, stāsta, pauž attieksmi pret dzirdēto;

13.2. saklusa, pareizi izrunā un diferencē skaņas vārdos;

13.3. saprot saikni starp skaņu un burtu;

13.4. pazīst iespīestos un rakstītos burtus, raksta burtus, vārdus un vienkāršus teikumus;

13.5. lasa vārdus un vienkāršus teikumus atbilstoši savām spējām;

13.6. saprot lasīto, atbild uz jautājumiem un pauž attieksmi pret to;

13.7. iejūtas dažādos tēlos, attēlo ar kustībām, žestiem, mīmiku un runu, skandē tautasdziesmas un runā dzejoļus;

13.8. saprot saikni starp skaitli un ciparu, raksta ciparus;

13.9. saprot saskaitīšanas un atņemšanas darbības, prot iegūt rezultātu praktiskās situācijās skaitļa 10 apjomā;

13.10. pazīst ģeometrijas pamatelementus (punkts, līnija, riņķis, trijstūris, četrstūris);

13.11. novēro pārmaiņas cilvēkā, dabā un sabiedriskās dzīves norisēs, stāsta par saviem novērojumiem, orientējas tuvākajā apkārtnē;

13.12. saprot darbību loģisko secību un stāsta par to;

13.13. raksturo, salīdzina un grupē objektus pēc dažādām pazīmēm;

13.14. klausās mūziku, dzied, dejo, muzicē un ritmizē;

13.15. radoši izmanto dažādus materiālus, tehnikas un paņēmienus tēlotārdarbībā un rokdarbos;

13.16. pazīst un pauž emocijas mijiedarbībā ar apkārtējo pasauli;

13.17. pieņem sevi un citus, jūt līdzī, lūdz un sniedz palīdzību;

13.18. ir motivēts turpmākās izglītības apguvei.

14. Sociālajā jomā apgūstamās zināšanas, prasmes un attieksmes:

14.1. nosauc savu vārdu, uzvārdu, dzīvesvietas adresi, valsti, kurā dzīvo;

14.2. izsaka lūgumu, prot pateikties, jautā un atbild uz jautājumiem, stāsta par to, ko prot;

14.3. sadarbojas ar vienaudžiem un pieaugušajiem, pieņem vai noraida ieteikumus, pamato savu viedokli;

14.4. vērtē savu un citu rīcību, pauž attieksmi pret to;

14.5. izrāda cieņu pret cilvēkiem, savu un citu darbu, ir saudzīga attieksme pret apkārtējo vidi;

14.6. veic vienkāršus pašapkalpošanās darbus, ievērojot apgūtos ugunsdrošības un elektrodrošības noteikumus;

14.7. zina, kā rīkoties dažādās situācijās, ja ir apdraudēta personīgā drošība mājās, uz ielas (ceļa) un dabā (pie ūdenskrātuvēm, saskarē ar dzīvniekiem, nezināmām vielām un augiem);

14.8. ievēro personīgo higiēnu, lieto veselīgus pārtikas produktus un veic fiziskās aktivitātes;

14.9. ir atbildīgs par uzticētajiem pienākumiem un personīgajām lietām.

15. Atbilstoši funkcionālo traucējumu veidam pieļaujamas atkāpes no plānotajiem rezultātiem. Jāizvairās no tādu atkāpju noteikšanas, ko nepamato konkrēts funkcionāls traucējums un tā apjoms.

VI. Pirmsskolas izglītības apguves vērtēšanas kārtība

16. Izglītības programmas apguves laikā bērna zināšanu, prasmju un attieksmju vērtējumu izsaka mutvārdos, uzsvērot pozitīvo un nozīmīgo viņa darbībā un sasniegumos.

17. Pēc pirmsskolas izglītības satura apguves par bērna sasniegumiem (zināšanām, prasmēm un attieksmēm atbilstoši plānotajiem rezultātiem) rakstiski informē viņa vecākus vai aizbildņus.

D. Zepa, Ļaudonas pagasta PII "Brīnumdārzs" skolotāja

ZINĀS LAUKSAIMNIEKIEM

Palielina atbalsta intensitāti piensaimniecības uzņēmumiem

18. janvārī valdība apstiprināja Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādātos grozījumus Ministru kabineta (MK) 2010. gada 1. novembra noteikumos Nr.1026 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam „Lauku saimniecību modernizācija””.

Grozījumi noteikumos paredz, ka projektiem, kuru aktivitātes tiek īstenotas piensaimniecības sektorā saskaņā ar 2009. gada 6. maijā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna piena nozares pārstrukturēšanas prioritāti, piešķir papildu atbalsta intensitāti 10% apmērā no būvniecības un būvēs paredzēto stacionāro iekārtu iegādes attiecināmo izmaksu summas.

Savukārt, lai atbalstītu lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības (LPKS), izmaiņas atbalsta piešķiršanas kārtībā paredz, ka kooperatīviem ir pieļaujama traktoru iegāde bez jaudas ierobežojuma, ja traktors ir nepieciešams kooperatīva īpašumā esoša ražošanas objekta apkalpošanai, no kura labumu gūst visi kooperatīva biedri.

Turpmāk liellopu pārvietošanai Latvijas teritorijā nebūs nepieciešamas pases

18. janvārī valdība apstiprināja Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādātos grozījumus Ministru kabineta (MK) 2003. gada 16. decembra noteikumos Nr.712 „Dzīvnieku ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas un dzīvnieku apzīmēšanas kārtība”, kas paredz, ka turpmāk liellopu pārvietošanai Latvijas teritorijā nebūs nepieciešamas pases.

Lai mazinātu administratīvo slogu ganāmpulku īpašniekiem vai turētājiem, izmaiņas noteikumos paredz, ka visiem liellopu sugas dzīvniekiem pases tiek izsniegtas tikai gadījumos, kad dzīvnieks tiek izvests uz citu Eiropas Savienības (ES) valsti vai trešajām valstīm, ja to pieprasa trešās valsts kompetentā iestāde. Informācija par liellopiem, kas tiek turēti un pārvietoti valsts teritorijā, tiek uzskaitīta elektroniskajā datubāzē.

Savukārt dzīvnieku īpašnieki vai turētāji, kas audzē cūkas un izmanto

tās tikai pašpatēriņam, varēs sniegt kop-savilkumu par cūku kustību tikai tajos gadījumos, kad dzīvnieks pirmoreiz ir ievietots novietnē un turpmāk divas reizes gadā, nevis katru mēnesi. Tāpat grozījumi noteikumos paredz vienkāršot cūku apzīmēšanas kārtību, atļaujot vaislas cūkas apzīmēt arī ar tetovējumu, turklāt pārraudzības ganāmpulkos vaislas cūku apzīmēšanai būs vienkāršāka numura piešķiršana – tas ietvers novietnes numuru un papildu pievienoto individuālo numuru, kas norādīts augošā secībā. Pārējos ganāmpulkos cūkas pirms pārvietošanas tiks apzīmētas tikai ar novietnes numuru.

Vienlaikus grozījumi paredz noteikt, ka valsts aģentūra „Lauksaimniecības datu centrs”, kas līdz šim dzīvnieku īpašniekus un turētājus ir nodrošinājusi ar parastām krotālijām, turpmāk aitu un kazu ganāmpulku īpašniekiem un turētājiem izsniegs elektroniskās apzīmēšanas līdzekļus, t.i., ar elektronisko krotāliju pirms dzīvnieku izvešanas no valsts.

Vienkāršo atbalsta saņemšanas nosacījumus meliorācijas sistēmu rekonstrukcijai lauksaimniecības un meža zemēs

18. janvārī valdība apstiprināja Zemkopības ministrijas (ZM) sagatavotos Ministru kabineta (MK) noteikumus „Grozījumi Ministru kabineta 2008. gada 23.septembra noteikumos Nr. 792 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas, administrēšanas un uzraudzības kārtība pasākuma “Infrastrukturā, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu” īstenošanai””, kuri vienkāršo atbalsta saņemšanas nosacījumus.

Turpmāk, saskaņā ar izstrādātajiem grozījumiem normatīvajā aktā, atbalsta pretendents procentuāli norādīs ieguldīto izmaksu sadali starp lauksaimniecības un mežsaimniecības zemēm par tajās veiktajiem būvniecības, rekonstrukcijas un renovācijas darbiem. Sagatavotie grozījumi nodrošinās to, ka meliorācijas sistēmu rekonstrukcijas vai renovācijas projekts iesniegumā tiks norādīts kā viens vesels, nedalot to pa aktivitātēm.

Lai mazinātu administratīvo slogu, precizētas vairākas normas. Piemēram, turpmāk neparedzot prasību pretendentiem, kuru īpašumā atrodas nekustamais īpašums, iesniegt īpašuma tiesības apliecināšus dokumentus. Tāpat, pama-

tojoties uz pasākuma īstenošanas pieredzi par iesniegtajiem projektiem pirmajās kārtās, izdarīti arī vairāki tehniski un redakcionāli grozījumi, kas precīzāk raksturo atbalsta saņemšanas nosacījumus, precizēts iesniedzamo dokumentu saraksts, kā arī vienkāršota projekta iesnieguma forma.

Grozījumi paredz arī nosacījumu, ka turpmāk projekta iesniegumu pretendents varēs iesniegt jebkurā Lauku atbalsta dienesta reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē.

Lauku saimniecību modernizācija

Zemkopības ministrija uzdevusi Lauku atbalsta dienestam (LAD) nedēļas laikā pēc attiecīgu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās izsludināt LAP pasākumu projektu iesniegumu pieņemšanu pasākuma „Lauku saimniecību modernizācija” 9. kārtā ar kopējo publisko finansējumu 41,14 latu lauku saimniecībām un 10 miljonu latu kooperatīviem. No kuriem Viduslatvijas RLP – 3,9 miljoni latu un atzītām lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām saimniecībām – 10 miljoni latu.

Projektu iesniegumu iesniegšanas termiņš būs 30 kalendārās dienas no projektu iesniegumu iesniegšanas sākšanas.

Pasākuma projektu īstenošanas beigu datums, ja tiks veiktas investīcijas ražošanas pamatlīdzekļu iegādei, būs viens gads, ja tiks veikta būvniecība un rekonstrukcija – divi gadi no LAD lēmuma pieņemšanas par projektu iesniegumu apstiprināšanu.

Lauksaimniecības datu centrs atgādina, ka no 01.01.2011. līdz 01.02.2011. ir jāiesniedz veidlapa “Pārskats par stāvokli ganāmpulka novietnē” par dzīvnieku skaitu uz 01.01.2011.

Veidlapa nav jāaizpilda par individuāli apzīmējamiem dzīvniekiem (zirgiem, liellopiem, aitām, kazām, cūkām).

Veidlapu var izdrukāt no LDC mājas lapas. Pārskatu ir iespējams paziņot arī elektroniski: http://pub.ldc.gov.lv/pub_psgn.php. Veidlapa nav jāaizpilda par individuāli apzīmējamiem dzīvniekiem (zirgiem, liellopiem, aitām, kazām, cūkām).

Alvis Avotiņš

APSVEICAM!

*Tevī mājo kaut kas no baltās
ziemas.
Tāds dvēseles gaišums kā brīnums.
Jel nepamet smaīdu, bet nes to sev
līdz,
Caur dzīvi ejot, – tas piepalīdz.
/V. Kokle-Līviņa/*

SVEICAM

50 gadu jubilejā

Tamāru Kraukli 3. janvārī
Andreju Mutoru 14. janvārī
Zigrīdu Dogadovu 17. janvārī

55 gadu jubilejā

Josifu Sufelaku 1. janvārī
Ludmilu Davidonīti 27. janvārī

60 gadu jubilejā

Ligitu Stepanovu 31. janvārī

70 gadu jubilejā

Dzintru Kļaviņu 5. janvārī
Maiju Vēveri 26. janvārī

75 gadu jubilejā

Kārli Jakoviču 2. janvārī
Miervaldi Iesalnieku 3. janvārī

85 gadu jubilejā

Almu Viksni 8. janvārī

90 gadu jubilejā

Aleksandru Kaufeldu 16. janvārī
Annu Ieviņu 30. janvārī

**Daudz baltu dieniņu,
Laimiņa, dodī!**

*Vēl ap tavu pasaulīti
Manas rokas apkārt tiek.
Logu rūtīs lēni pārslo
Tava mūža pirmais sniegs.
(Ā. Elksne)*

**Sveicam jaundzimušos
un viņu vecākus:**

EMĪLIJU VARSEGOVU,
dzim. 19.12.2010. vecākiem
**Sergejam Varsegovam un
Karīnai Mačai;**

RITVARU RUBINU, dzim.
02.01.2011. vecākiem
**Sergejam Rubinam un
Dagnijai Buividei.**

SLUDINĀJUMI

Lūdzu piedāvāt **bērnu ragaviņas.**
Zvanīt pa mobiliem tālruniem:
27832228, 29968426

* * *

Piedāvā **šūšanas pakalpojumus**
(apģērbu labošana, rāvējslēdzēji
visa veida jakām, biksēm arī ādas
apģērbiem u.c.),
sākot ar 1. februāri,
trešdienās no plkst.16.00. līdz 18.00
Avotu ielā 3, Ļaudonā.
Ieeja blakus bibliotēkai otrajā stāvā,
mob. t. **28348598, Aiga**

LĪDZJŪTĪBA

*Es pavadu tevi, jo jātiek tam pāri,
Ko cilvēki dzīvē par sāpēm sauc.
Un, ja kaut kas sirdī notrīs vēl vāri,
Ar zemi –*

*Ar zemi tas jāsaļauc.
(Rekviēms)*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
GUNDARAM ar ģimeni, pavadot
mūžībā **vectēvu.**

**10. klases skolēni
un audzinātāja**

KULTŪRAS AFIŠA

26. februārī Ļaudonas kultūras
namā ikgadējais pasākums "**Mans
paldies**" un "**Gada ļaudonietis**".
Lūdzam aizpildīt anketas (atrodas
pagasta padomes telpās, veika-
los, pastā, skolā, bērnudārzā un
kultūras namā) līdz 14. februārim.

19. martā tiek plānots "**Ģimeņu
vakars**", lūdzam pārus – kāzu
gadadienu jubilārus – pieteikties
iepriekš pa tel.

26590186 vai 64823464.

Paldies!

Ļaudonā ir arī atsaucīgi
cilvēki. Paldies **Aleksandram
Prušakevičam**, kurš pats piedāvāja
palīdzību Jaungada svinību
organizēšanā, nodrošinot televīzijas
tiešraidi, paldies arī **Tatjanai** un
Mārim Kriškāniem un, protams,
manai ģimenei.

Aija Kreile

INFORMĀCIJA

Pamatojoties uz Madonas novada
domes lēmumu par Ļaudonas ūdens-
saimniecības pakalpojumu nodošanu
Madonas novada pašvaldībai, visiem
pagasta iedzīvotājiem, kuri saņem
ūdeni no pašvaldības un izmanto arī
centralizēto kanalizāciju, jāpārslēdz
līgumi par pakalpojuma saņemšanu
līdz 20. martam Ļaudonas pagasta
pārvaldē.

Sīkāka informācija pa tālruni
26335082.

SĒRU VĒSTS

*Un veras laika grāmata
Ar tūkstoš baltām zīmēm pilna,
Kas aiznes mirkli mūžībā...*

Mūžības ceļā aizgājuši:

VERONIKA ZUKULE
mirusi 18.12.2010. 82 gadu vecumā,
VELTA SOKOLOVA
mirusi 27.12.2010. 91 gada vecumā,
ALEKSANDRS STRODS
miris 08.01.2011. 59 gadu vecumā.

Patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426.

Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Lilija Jakubjaņeca, Lidija Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktore tālrunis: 64860896.

Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 100993. Metiens 500 eks. Datorsaikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 5. datumam.